

til, at disse Forhold kunde blive undersøgte, saa at vi ret snart kunde faa Klarhed over, hvorledes vi skulle forholde os med Trafikken paa Fyn, om der er nogen Mulighed for, at vi kunne lede den ad den Linie, jeg har paapeget, eller om vi skulle gaa til et Dobbeltspor og en fast Bro over Lille Bælt. Hvis den højtærede Minister vilde udtale sig lidt om, hvorledes Jernbaneadministrationen ser paa disse Forhold, vilde jeg være ham taknemmelig.

Byriel Jensen: I Finanslovforslaget og i Anmærkningerne dertil har jeg forgesøgt om en Post angaaende et Skiftespor ved Svejbæk Holdeplads mellem Silkeborg og Laven Station. Der blev i Fjor indsendt et Andragende derom, og jeg vil gerne tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Minister: Er der i Løbet af Sommeren foretaget Undersøgelser denne Sag vedkommende, og har man Lov til at vente, at der vil blive taget Hensyn til dette Andragende, der blev indsendt i Fjor om denne Sag? Efter de Oplysninger, der den Gang forelaa, vil Bekostningen ikke blive ret stor, og det er en Sag, som har ikke saa ringe Betydning ikke alene for de Mennesker, der bo omkring i Nærheden af den nævnte Holdeplads, men for Resten ogsaa for Staten paa Grund af de betydelige Statsskové i Nærheden af Holdepladsen. Jeg vil varmt anbefale, at vedkommende vil have denne Sag i velvillig Erindring nu under den Slags Sagers Behandling.

Der er ogsaa et andet Spørgsmaal, jeg kunde have Lyst til at omtale med et Par Ord. Paa Landbrugsministeriets Budget er der, som allerede omtalt tidligere, opført et forhøjet Beløb til Præmier for veldyrkede Huslodder og Rejseunderstøttelser for Husmænd. Skønt det Spørgsmaal jo er debatteret saa mange Gange her i Folketinget tidligere i Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvad man i det hele taget kunde gøre for at ophjælpe de mange Husmandsbrug her i Landet, vilde jeg gerne som Medlem af Husmandsudvalget i Foreningen af jyske Landboforeninger have Lov til atter ved denne Lejlighed at omtale denne Sag med et Par Ord. Det er jo ikke nok, at der er vedtaget en Lov, hvorefter nogle faa flinke og dygtige Husmænd kunne faa Jord paa billige Vilkaar, men det gælder efter min Mening i endnu højere Grad om at hjælpe saa mange som muligt af de allerede til Stede værende Husmænd til saa stor Dygtighed som muligt, saa at disse Husmænd kunne staa

som lysende Forbilleder baade for de Husmænd, der ere, og for dem, der komme, saa at flere og flere af den opvoksende Ungdom kunde faa Lyst til at faa fat paa et saadant lille Landbrug i Stedet for at rejse til Kjøbenhavn for enten straks eller om kortere eller længere Tid at komme til at gaa ledig til Ulykke for Samfundet. Det er jo langt fra, at Stillingen er glimrende for dem, der arbejde ved Landbruget, men dersom man mener, at Stillingen vil blive bedre for dem, der arbejde ved Landbruget, naar der var endnu flere, der gik over til andre Erhverv, saa at Tallet af Landbrugere enten blev mindre eller ikke blev større, end det er nu, saa er dette en Misforstaaelse. Stillingen vilde ganske sikkert blive daarligere for dem, der ere sysselsatte ved Landbruget, naar Tallet paa dem, der gik over til andre Erhverv her i Landet, blev endnu betydelig større. At unge Mennesker prøve paa at komme frem ad de Veje, der ere mest fremkommelige i Øjeblikket, er let forstaaeligt, og jeg mener heller ikke, at vi i Folketinget have nogen Grund til at bebrejde disse unge Mennesker det. Derimod kunne vi have Grund til at rette Bebrejdelser baade mod Regeringen og mod Rigsdagens Afdelinger, fordi man søger at lægge alt til Rette i Lovgivningen saaledes, at Udviklingen nødvendigvis maa fortsættes i dette uheldige Spor, saa at man for sent opdager, at Vejen er spærret, og vel at mærke saaledes, at man ikke kan komme tilbage igen til sundere Veje, uden at der vil gaa alt for meget i Stykker, og at der vil blive skabt en Tilstand, der vil blive utaalelig for vort Folkeliv. En Industri, hvis Indehavere erklære, at de ikke kunne nøjes med en mindre Beskyttelse, end de have i Øjeblikket, egner sig aabenbart ikke til at være det bærende Erhverv her i Landet. Derfor skulle vi tage Sigte paa at faa flere Mennesker knyttede til Landbruget, og det kan kun ske ved at faa saadanne flere smaa Hjem ude i Landet.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Jernbanetaksterne, som adskillige ærede Medlemmer have berørt, vil jeg gerne have Lov at udtale min Tilslutning til Ønsket om at faa Taksterne paa de længere Rejser satte højere op. Jeg er enig i de Udtalelser, der ere faldne i den Retning. Jeg mener, at det er urigtigt, at de mange, der ikke have Tid eller Raad til at foretage mange og lange Rejser paa Jernbanerne, delvis skulle betale for dem, der have Tid eller Raad dertil, og som mange Gange foretage Rejserne som Lystrejser, hvad ogsaa er blevet sagt under Forhandlingen.